

Iványi Gyula vívómester

1864 – 1920

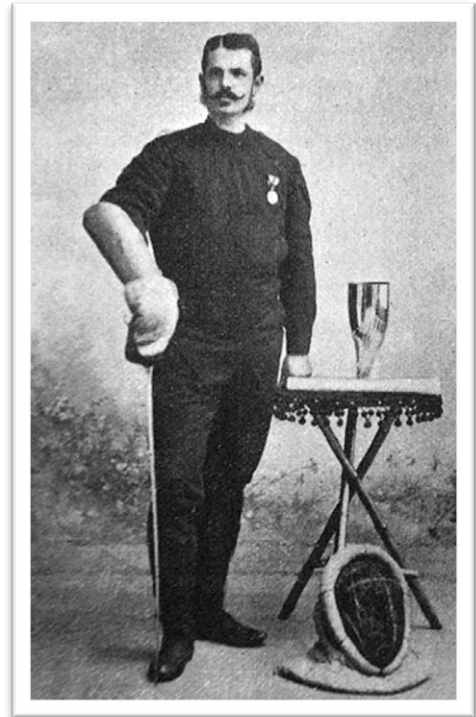
Halász Zsiga tanítványaként ismerkedett meg a vívással.

A Magyar Atlétikai Club tagja volt.

1894-ben Olasz vívótanulmányi körútján több olasz vívóval is megküzdött, akik elismerően nyilatkoztak tudásáról. Velencében és Milánóban is vívott, az utóbbi városban nem mással, mint Radelli egyik kiváló mestertanítványával, Rossival is vívott. Velencében azzal a Gioldinisivel mérkőzött, meg aki később a budapesti Milleneumi verseny egyik favoritja lett.

1895-ben az első országos vívóversenyen Budapesten, Ő nyerte az állami aranyérmet és a Honvédelmi miniszter nagy ezüst serlegét.

1896 tavaszán a MAC vívóestélyén Iványi megmérkőzik Luigi Barbasettivel kora legnagyobb egyéniségével. Az olasz klasszis azonban nem bír vele.

1864-1920

„...meglepő biztosan adott be neki három kezelővágást, ami oly gyors támadóval szemben, mint Barbasetti, csaknem hihetetlennek tűnt...”

A nagy Milleneumi vívóversenyen döntőbe verekedte magát ahol az olasz Checeninivel mérkőzött. A zsűri folyamatos durva csalása miatt a küzdelem közepén lement a pástról és nem volt hajlandó folytatni az asszót. Olasz ellenfele maga is elismerte a csalássorozatot és vörös fejjel vette át a dobogón a díjat.

1898-ban Belgrádban, Iványi bemutatót tart a korszerű magyar kardvívásról.

1900-ban a Párizsi olimpia kardversenyén Iványi 5. lett rendkívül igazságtalan döntésekkel. Az akkori bécsi újságok is kiemelték, hogy Iványi volt a nyolcad döntő legjobb vívója.

Iványit méltán tartja a versenyvívó szakirodalom az első nagy magyar kardvívónak, habár sem olimpiát sem világbajnokságot nem nyert.

A belvárosi takarékpénztárban, mint banktisztviselő dolgozott.

A párizsi olimpia után 36 évesen visszavonult.